ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ

ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.ପି.(ସି) ସଂଖ୍ୟା 9987/2021

ଭାରତୀୟ ସଂଘ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ .... *ଆବେଦନକାରୀମାନେ*

ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ପି. କେ. ପାଢ଼ି
ଡେପୁଟି ସଲିସିଟର୍ ଜେନେରାଲଙ୍କ ସହ
ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ଡି. ଗୋଚ୍ଛାୟତ, ସିଜିସି

-ବନାମ -

ଏମ୍ଡି. ଅହମ୍ମଦ ବେଗ .... ***ପ୍ରତିପକ୍ଷ***

ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ଟି.କେ. ମିଶ୍ର, ଅଧିବକ୍ତା

ପୀଠାସୀନ:
ମୁଖ୍ୟ ନ୍ୟାୟାଧୀଶ
ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ଏସ୍.କେ. ସାହୁ

ରାୟ

22.02.2024

HIGH COURT ORISSA

ଏସ୍. କେ. ସାହୁ, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି

1. ଆଇନର ବିଧିଗତ ପ୍ରଶ୍ନ ଯାହାର ଏହି ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନରେ ସମ୍ବୋଧନ କରିବାର ଆବଶ୍ୟକତା ରହିଛି ତାହା ହେଉଛି ଏହା କି ଯେ, ଜଣେ କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ କରାଯାଇଥିବା ଅତ୍ୟଧିକ ଦେୟ ତାଙ୍କ ଅବସର ପରେ ତାଙ୍କ ଛୁଟି ଅର୍ଥାୟନ ସୁବିଧାରୁ ଆଦାୟ କରାଯାଇପାରିବ କି, ବିଶେଷ କରି ଯେତେବେଳେ ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ ହୁଏ ଯେ, କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଅତ୍ୟଧିକ ଦେୟ ଏକ ଭୁଲ ଗଣନା କିମ୍ବା ନିୟମର ଅନୁପଯୁକ୍ତ ବ୍ୟାଖ୍ୟା ଉପରେ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ତରଫରୁ କୌଣସି ତ୍ରୁଟି ପାଇଁ ନୁହେଁ ।

2. ସଂକ୍ଷିପ୍ତ ତଥ୍ୟମୂଳକ ଛାଞ୍ଚ, ଯାହା ଅନାବଶ୍ୟକ ବିବରଣୀରୁ ବଞ୍ଚିତ, ବର୍ତ୍ତମାନର ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନର କାରଣ ହେଉଛି ଯେ, ପ୍ରତିପକ୍ଷ 17.01.1984 ତାରିଖରେ

ଡାକବାଲା (ଏମ୍ ଟି ଏସ୍) ଭାବରେ ଯୋଗ ଦେଇଥିଲେ । କାର୍ମିକ ଏବଂ ପ୍ରଶିକ୍ଷଣ ବିଭାଗ, ଭାରତ ସରକାରଙ୍କ 19.05.2009 ତାରିଖର ଚିଠି ମାଧ୍ୟମରେ "ସଂଶୋଧିତ ନିଶ୍ଚିତ ବୃତ୍ତି ପ୍ରଗତି ଯୋଜନା" (ସଂକ୍ଷେପରେ ଏମ୍ ଏ ସି ପି ଯୋଜନା) ନାମକ ଏକ ଯୋଜନା ଅଧୀନରେ ଆର୍ଥିକ ଉନ୍ନତିକରଣ ପାଇଁ ସୁପାରିଶ କରିଛନ୍ତି । ପ୍ରତିପକ୍ଷ ତାଙ୍କର ପ୍ରାରମ୍ଭିକ ପ୍ରବେଶ ସ୍ତର, ଅର୍ଥାତ୍ 17.01.2014 ତାରିଖରୁ 30 ବର୍ଷର ସେବା ସମାପ୍ତ କରିବା ପରେ 3ୟ ଏମ୍ ଏ ସି ପିର ଲାଭ ପାଇବାକୁ ହକଦାର ଥିଲେ । ତଥାପି, ତାଙ୍କୁ କାର୍ଯ୍ୟାଳୟର 21.04.2010 ତାରିଖର ଆଦେଶ ମାଧ୍ୟମରେ ଭୁଲବଶତଃ 3ୟ ଏମ୍ ଏ ସି ପି ମଞ୍ଜୁର କରାଯାଇଥିଲା । ଏହି ଅସଙ୍ଗତି ତା03.04.2012 ରିଖର ଆଭ୍ୟନ୍ତରୀଣ ହିସାବ ବିବୃତି ଦ୍ୱାରା ଦର୍ଶାଯାଇଥିଲା । ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ, ପ୍ରତିପକ୍ଷ 31.07.2017 ତାରିଖରେ ଚାକିରିରୁ ଅବସର ନେଇଥିଲେ, କିନ୍ତୁ 3ୟ ଏମ୍ ଏ ସି ପି ଅଧୀନରେ ତାଙ୍କୁ ଦିଆଯାଇଥିବା ଅତ୍ୟଧିକ ପରିମାଣର ଅସୁଲି ପାଇଁ ତାଙ୍କ ଛୁଟି ଅର୍ଥାୟନ ସୁବିଧାକୁ ଅଟକାଇ ଦିଆଯାଇଥିଲା ।

କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ଉପରୋକ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଦ୍ୱାରା ଅସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହୋଇ, ପ୍ରତିପକ୍ଷ ଓଏ ସଂଖ୍ୟା 260/109/2018 ଜରିଆରେ 18 ପ୍ରତିଶତ ସୁଧ ସହିତ ଛୁଟି ଅର୍ଥାୟନ ସୁବିଧାର ବିତରଣ ପାଇଁ କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ପ୍ରଶାସନିକ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ, କଟକ(ଏହାପରେ, "ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ") ସମ୍ମୁଖରେ ଏକ ମୂଳ ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରିଥିଲେ । ଏଥିରେ, ପ୍ରତିପକ୍ଷଙ୍କ ତରଫରୁ ଏହା ଉପସ୍ଥାପନ କରାଯାଇଥିଲା ଯେ, କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ବେସାମରିକ ସେବା (ଛୁଟି) ନିୟମାବଳୀ, 1972ର ନିୟମ 39 (2) ଅନୁଯାୟୀ (ସଂକ୍ଷେପରେ "ନିୟମାବଳୀ, 1972"), ପ୍ରତିପକ୍ଷଙ୍କ ଅବସର ଗ୍ରହଣ ତାରିଖ ଅର୍ଥାତ୍ 31.7.2017 ତାରିଖରେ ତାଙ୍କ ଶ୍ରେୟରେ ଅର୍ଜିତ ଛୁଟି ସହିତ ସମାନ ଅର୍ଥାୟନ ସକ୍ଷମ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କୁ ମଞ୍ଜୁରି କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ, ଏବଂ ନିୟମ 39 (3) ଅନୁଯାୟୀ, ଯଦି ସେ ନିଲମ୍ବନ ସମୟରେ ଅବସର ନେଇଥାନ୍ତେ କିମ୍ବା ତାଙ୍କ ବିରୋଧରେ କୌଣସି ଶୃଙ୍ଖଳାଗତ କିମ୍ବା ଅପରାଧିକ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ବିଚାରାଧୀନ ଥାଏ, ତେବେ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ ଅର୍ଜିତ ଛୁଟି ସହିତ ସମାନ ରାଶି କିମ୍ବା ଏହାର

କିଛି ଅଂଶ ଅଟକାଇ ରଖିପାରିବେ । ତେଣୁ, ତାଙ୍କ ତରଫରୁ ଏହା ଉପସ୍ଥାପିତ ହୋଇଥିଲା ଯେ, ଯେହେତୁ ତାଙ୍କ ଅବସର ଗ୍ରହଣ ତାରିଖରେ ପ୍ରତିପକ୍ଷ ନିଲମ୍ବିତ ନଥିଲେ କିମ୍ବା ତାଙ୍କ ବିରୋଧରେ କୌଣସି ଶୃଙ୍ଖଳାଗତ କିମ୍ବା ଅପରାଧିକ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ବିଚାରାଧୀନ ନଥିଲା, ତେଣୁ ତାଙ୍କୁ ପ୍ରଦାନ କରାଯିବାକୁ ଥିବା ଏପରି ସୁବିଧାକୁ ସ୍ଥଗିତ ରଖିବାର ନିର୍ଣ୍ଣୟ ବେଆଇନ ଅଟେ ଏବଂ ଆବେଦନକାରୀ 18 ପ୍ରତିଶତ ହାରରେ ସୁଧ ସହିତ ଛୁଟି ଅର୍ଥାୟନ ସୁବିଧା ପାଇବା ପାଇଁ ହକଦାର ଅଟନ୍ତି ।

ଆବେଦନକାରୀମାନେ ଓ.ଏ.ରେ ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରତିଶପଥ ପତ୍ରରେ ଦାଖଲ କରିଥିଲେ, ଯେଉଁଥିରେ କୁହାଯାଇଛି ଯେ, ପ୍ରତିପକ୍ଷର ଦାବି ନ୍ୟାୟସଙ୍ଗତ ଏବଂ ଗ୍ରହଣୀୟ ନୁହେଁ ଏବଂ ତେଣୁ, ଉକ୍ତ ଓ.ଏ. ଖାରଜ ହେବା ଉଚିତ ।

3. ଉଭୟ ପକ୍ଷଙ୍କ ଯୁକ୍ତି ଶୁଣିବା ପରେ, ବିଜ୍ଞ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ 14.10.2020 ତାରିଖର ଆଦେଶରେ ରାୟ ଦେଇଥିଲେ ଯେ, ଆଇନର ଉପଯୁକ୍ତ ପ୍ରକ୍ରିୟା ଅନୁସରଣ ନକରି ଏଠାରେ ଆଦେଶ ପାରିତ ହୋଇଛି, ଯାହା ଆଧାରରେ ଏପରି ରାଶି ପ୍ରତିପକ୍ଷଙ୍କ ଛୁଟି ଅର୍ଥାୟନ ଅଧିକାରରୁ ଆଦାୟ କରାଯାଇ ପାରିଥାନ୍ତା । ଏହା ମଧ୍ୟ ଦେଖାଗଲା ଯେ, କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ ନୀରବ ରହିଲେ ଏବଂ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଦେୟ ହେବାକୁ ଥିବା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଛୁଟି ଅର୍ଥାୟନ ସୁବିଧାକୁ ଅଟକାଇ ରଖିଲେ ଏବଂ, ପ୍ରସ୍ତାବିତ ଅସୁଲି ବିଷୟରେ କୌଣସି ବିବରଣୀ ବିନା ହଠାତ୍ 10.10.2018 ତାରିଖରେ ଟ.3,88,548/- ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା । ତଦନୁସାରେ, କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କରାଯାଇଥିବା ଅସୁଲିକୁ ଅଗ୍ରାହ୍ୟ କରି, ବିଜ୍ଞ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ନିମ୍ନମତେ ରାୟ ଦେଇଛନ୍ତି :-

> "8. ଉପରୋକ୍ତ ଆଲୋଚନାକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି, ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ଛୁଟି ଅର୍ଥାୟନ ସୁବିଧାକୁ ଅଟକାଇ ରଖିବା ନିର୍ଣ୍ଣୟ କାରଣରୁ ଛୁଟି ଅର୍ଥାୟନ ପ୍ରଦାନ କରିବାରେ ବିଳମ୍ବ ହୋଇଛି, ଯାହା ଆଇନ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଗ୍ରହଣୀୟ ନୁହେଁ । ଅତିକମରେ ଟ.3,88,548/-ର

ଆଂଶିକ ଦେୟ ଯାହା ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଅବସର ଗ୍ରହଣ ତାରିଖରେ ଅର୍ଥାତ 31.7.2017 ତାରିଖରେ ପ୍ରଦାନ କରାଯିବାର ଆବଶ୍ୟକ ଥିଲା, ତେଣୁ ଏହାର ବିଳମ୍ବ ପାଇଁ ଆବେଦନକାରୀ ସୁଧ ପାଇବାର ଅଧିକାରୀ ଅଟନ୍ତି । ଯଦି 10.1.2018 ତାରିଖର ଚିଠି ଦ୍ୱାରା ଜାରି ହୋଇଥିବା ଚେକ୍ ଆବେଦନକାରୀ ଗ୍ରହଣ କରିନଥାନ୍ତି, ସିଧାସଳଖ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ବ୍ୟାଙ୍କ ଖାତାକୁ ଏପରି ରାଶି ସ୍ଥାନାନ୍ତର ନକରିବା କିମ୍ବା ଡାକ ଦ୍ୱାରା ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଚେକ୍ ନପଠାଇବାର କାରଣ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରାଯାଇ ନାହିଁ ।

୨. ଉପରୋକ୍ତ ଆଲୋଚନାଗୁଡ଼ିକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି, 7.2.2018 (ଓଏର ସଂଲଗ୍ନକ-A/5) ତାରିଖର ବିବାଦୀୟ ଆକ୍ଷେପିତ ଆଦେଶକୁ ରଦ୍ଦ କରିଦିଆଯାଇଛି, ଯେହେତୁ ଏହା ଆଇନ ଅନୁଯାୟୀ ଗ୍ରହଣୀୟ ନୁହେଁ ଏବଂ ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କୁ ଏହି ଆଦେଶର ଏକ ନକଲ ପ୍ରାପ୍ତ ହେବାର ଦୁଇ ମାସ ମଧ୍ୟରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଟ. 3,88,548/- ସହ ସେହି ରାଶି ଉପରେ 1.8.2017 ତାରିଖ ଠାରୁ ବିତରଣ କରିବାର ପ୍ରକୃତ ତାରିଖ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବାର୍ଷିକ ୨ ପ୍ରତିଶତ ହାରରେ ସୁଧ ବିତରଣ କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଛି, ଏହି ସର୍ତ୍ତାବଳୀ ସହିତ ଯେ, ଯେଉଁ ଅଧିକାରୀମାନେ ନିୟମର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଉଲ୍ଲଙ୍ଘନ କରି ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦେୟ ହେବାକୁ ଥିବା ଛୁଟି ଅର୍ଥାୟନକୁ ଭୁଲ ଭାବରେ ସ୍ଥଗିତ ରଖିବା ପାଇଁ ଦାୟୀ ବୋଲି ଜଣାପଡ଼ିବେ, ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା ସୁଧ ସେମାନଙ୍କଠାରୁ ଆଇନ ଅନୁଯାୟୀ ଆଦାୟ କରାଯିବ । ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କୁ ଆଇନର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅନୁଯାୟୀ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଛୁଟି ଅର୍ଥାୟନ ସୁବିଧାର ବଳକା ପରିମାଣ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଆଦେଶ ପାରିତ କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଛି ଏବଂ ଏହି ଆଦେଶର ଏକ ନକଲ ପ୍ରାପ୍ତ ହେବାର ତିନି ମାସ ମଧ୍ୟରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଏଭଳି ଆଦେଶର ଏକ ନକଲ ଯୋଗାଇଦେବ ଏବଂ ଯଦି ଆବେଦନକାରୀ ଏପରି ଆଦେଶ ଦ୍ୱାରା ଅସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହୁଅନ୍ତି, ତେବେ ଆଇନ ଅନୁଯାୟୀ ଏହାକୁ ଆପତ୍ତି କରିବାକୁ ତାଙ୍କର ସ୍ୱାଧୀନତା ରହିବ ।

ବିଜ୍ଞ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣଙ୍କ 14.10.2020 ତାରିଖର ଉପରୋକ୍ତ ଆଦେଶକୁ ବିରୋଧ କରି ଆବେଦନକାରୀମାନେ ଏହି ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନକୁ ଦାଖଲକରି ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ନିକଟରେ ଅନୁରୋଧ କରିଥିଲେ ।

<u>ଉପସ୍ଥାପନ ଗୁଡ଼ିକ:</u>

4. ଭାରତର ଡେପୁଟି ସଲିସିଟର ଜେନେରାଲ ଶ୍ରୀ ପି.କେ. ପାଢି ଯୁକ୍ତି ବାଢ଼ିଥିଲେ ଯେ, ଛୁଟି ଅର୍ଥାୟନ ପ୍ରଦାନର ବିଳମ୍ବ ପ୍ରସଙ୍ଗରେ, ସୁଧ ପ୍ରଦାନ କିମ୍ବା ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଦାୟିତ୍ୱବୋଧ ପାଇଁ ସିସିଏସ୍ (ଛୁଟି) ନିୟମାବଳୀର ଅଧିନରେ କୌଣସି ନିୟମ ନାହିଁ । ଅଧିକନ୍ତୁ, ଛୁଟି ଅର୍ଥାୟନ ହେଉଛି ଛୁଟି ନିୟମାବଳୀ ଅଧିନ ମଞ୍ଜୁର ହୋଇଥିବା ଏକ ଲାଭ ଏବଂ ଏକ ଅବସର କାଳୀନ ଉତ୍ତାର ଲାଭ ନୁହେଁ ଏବଂ ଏଥିପାଇଁ କାହା ଉପରେ କୌଣସି ଦାୟିତ୍ୱ ନ୍ୟସ୍ତ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ସେ ପୁନଃ ଯୁକ୍ତି କରିଥିଲେ ଯେ, ବିଜ୍ଞ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ଦ୍ୱାରା ପାରିତ ହୋଇଥିବା ବିବାଦୀୟ ଆକ୍ଷେପିତ ଆଦେଶ ଆଇନ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଗ୍ରହଣୀୟ ନୁହଁ, ତେଣୁ ଏହାକୁ ରଦ୍ଦ କରାଯିବା ଉଚିତ ।

ଅନ୍ୟପକ୍ଷରେ, ପ୍ରତିପକ୍ଷ ପାଇଁ ହାଜର ହୋଇଥିବା ଅଧିବକ୍ତା ଟି.କେ. ମିଶ୍ର ଏହି ବିବାଦୀୟ ଆଦେଶକୁ ସମର୍ଥନ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଉପସ୍ଥାପନ କରିଥିଲେ ଯେ, ପ୍ରତିପକ୍ଷ 31.07.2017 ଠାରୁ ଚାକିରିରୁ ଅବସର ନେଇଛନ୍ତି ଏବଂ ଆକ୍ଷେପିତ ଆଦେଶରେ କୌଣସି ତ୍ରୁଟି ନାହିଁ । ସେ **(2015) 4 ସର୍ବୋଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ମାମଲା 334ରେ ବିବୃତ ପଞ୍ଜାବ ରାଜ୍ୟ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ ବନାମ ରଫିକ୍ ମାସିହ୍ (ହ୍ୱାଇଟ୍ ୱାଶର୍) ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ** ମାମଲା ଉପରେ ନିର୍ଭର କରିଥିଲେ ଏବଂ ଜୋରଦେଇ ଅନୁରୋଧ କରିଥିଲେ ଯେ, ଏହି ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନ ଖାରଜ ହେବା ଉଚିତ ।

5. ଯେପରି ଜଣାପଡୁଛି, 05.01.2024 ତାରିଖର ଆଦେଶ ଅନୁଯାୟୀ, ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ବିଜ୍ଞ ଅଧିବକ୍ତା 17.01.2024 ତାରିଖରେ ପ୍ରତିପକ୍ଷଙ୍କ ବିଜ୍ଞ ଅଧିବକ୍ତାଙ୍କୁ ଛୁଟି ଅର୍ଥାୟନ ପାଇଁ ଟ. ୩,୪୪,୩୪୪/-ର ଏକ ଡିମାଣ୍ଡ ଡ୍ରାଫ୍ଟ ହସ୍ତାନ୍ତର କରିଥିଲେ । ଏକମାତ୍ର ପ୍ରଶ୍ନ ବିଚାର କରିବାକୁ

ବାକି ରହିଲା, ବିଜ୍ଞ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଧାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଥିବା ରାଶିର ବିଳମ୍ବ ଦେୟ ଉପରେ ପ୍ରତିପକ୍ଷ ସୁଧ ପାଇବାକୁ ହକଦାର ଅଟନ୍ତି କି ।

ପ୍ରତିପକ୍ଷଙ୍କୁ ଛୁଟି ଅର୍ଥାୟନ ସୁବିଧାରେ ଦିଆଯାଇଥିବା ଅତ୍ୟଧିକ ଦେୟକୁ ଆବେଦନକାରୀମାନେ ଅସୁଲି କରିପାରିଥାନ୍ତେ କି?:

6. ଏହା ଆମ ପକ୍ଷରେ ଯାଞ୍ଚ କରିବା ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ଅଟେ, ଅତ୍ୟଧିକ ଦେୟର ଅସୁଲି ପାଇଁ ପ୍ରତିପକ୍ଷ ତାଙ୍କ ଛୁଟି ଅର୍ଥାୟନ ସୁବିଧାରୁ ବଞ୍ଚିତ ହୋଇଛନ୍ତି କି । ଯେଉଁ ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅଧୀନରେ ଛୁଟି ଅର୍ଥାୟନ ସୁବିଧାକୁ ଅଟକାଯାଇପାରିବ, ତାହା ହେଉଛି ନିୟମାବଳୀ, 1972ର ନିୟମ 39 (3), ଯାହା ନିମ୍ନରେ ପୁନଃ ପ୍ରଦାନ କରାଗଲା :

> "ଅବସର ବୟସ ହାସଲ କରିବା ପରେ ଚାକିରିରୁ ଅବସର ଗ୍ରହଣ କରୁଥିବା ଜଣେ ସରକାରୀ କର୍ମଚାରୀ ଯିଏ ନିଲମ୍ବିତ ଥିବା ସମୟରେ କିମ୍ବା ତାଙ୍କ ବିରୋଧରେ ଶୃଙ୍ଖଳାଗତ କିମ୍ବା ଅପରାଧିକ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ବିଚାରାଧୀନ ଥିବାବେଳେ ଅବସର ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତି ଏହି ବିଷୟକୁ ନେଇ ଛୁଟି ମଞ୍ଜୁର କରିବାକୁ ସକ୍ଷମ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କିମ୍ବା ଅର୍ଜିତ ଛୁଟି ସହିତ ସମାନ ଅର୍ଥର କିଛି ଅଂଶ ଅଟକାଇ ପାରିବେ, ଯଦି ଏପରି କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଶେଷ ହେବା ପରେ, ପ୍ରତିପକ୍ଷଙ୍କ ଠାରେ ଯଦି କିଛି ସରକାରୀ ବକେୟା ଥିବା ଏବଂ ତାଙ୍କଠାରୁ କିଛି ଟଙ୍କା ଆଦାୟ ହେବାର ସମ୍ଭାବନା ଥିବା ଜଣାପଡେ, ସମାଯୋଜନ କରିବା ପରେ ଅଟକାଯାଇଥିବା ରାଶି ପାଇବା ପାଇଁ ସେ ଯୋଗ୍ୟ ହେବେ ।"

ଉପରୋକ୍ତ ବ୍ୟବସ୍ଥାର ଅବଲୋକନରୁ ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ ଯେ, ନିଲମ୍ବିତ ଥିବା ସମୟରେ କିମ୍ବା ତାଙ୍କ ବିରୋଧରେ ଶୃଙ୍ଖଳାଗତ କିମ୍ବା ଅପରାଧିକ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ବିଚାରାଧୀନ ଥିବାବେଳେ ଚାକିରିରୁ ଅବସର ଗ୍ରହଣ କରୁଥିବା ଜଣେ ସରକାରୀ କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ଅର୍ଜିତ ଛୁଟି ସହିତ ସମାନ ଅର୍ଥର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାଗ କିମ୍ବା ଏହାର କିଛି ଅଂଶକୁ ସ୍ଥଗିତ ରଖିବାକୁ ସକ୍ଷମ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ ପ୍ରାଧିକୃତ

ହୋଇଛନ୍ତି । ନିମ୍ନଲିଖିତ ଗୁଡିକ ପୂର୍ବସର୍ତ୍ତାବଳୀ ଅଟେ, ଯାହାର ପରିପୂରଣ ପରେ ସକ୍ଷମ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ ଜଣେ କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ଛୁଟି ଅର୍ଥାୟନ ସୁବିଧାକୁ ସ୍ଥଗିତ ରଖିବାକୁ ଅଗ୍ରସର ହୋଇପାରିବେ, ଯଥା:

(i) କର୍ମଚାରୀ ନିଲମ୍ବିତ ଥିବା ସମୟରେ ଅବସର ଗ୍ରହଣ କରିଥିବ ; କିମ୍ବା

(ii) ସେ ଅବସର ଗ୍ରହଣ କରିବା ସମୟରେ ତାଙ୍କ ବିରୋଧରେ ଏକ ଶୃଙ୍ଖଳାଗତ କିମ୍ବା ଅପରାଧିକ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ବିଚାରାଧୀନ ଥିବ ।

7. ବର୍ତ୍ତମାନର ମାମଲାରେ, ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନକାରୀମାନେ ଏହା ଦର୍ଶାଇବା ପାଇଁ କୌଣସି ତଥ୍ୟ ଉପସ୍ଥାପନ କରିବାରେ ବିଫଳ ହୋଇଛନ୍ତି ଯେ, ପ୍ରତିପକ୍ଷ 31.07.2017 ତାରିଖରେ ଅର୍ଥାତ୍ ତାଙ୍କ ଅବସର ଗ୍ରହଣ ତାରିଖରେ ନିଲମ୍ବିତ ଥିଲେ କିମ୍ବା ସେ କୌଣସି ଶୃଙ୍ଖଳାଗତ କିମ୍ବା ଅପରାଧିକ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନର ସମ୍ମୁଖୀନ ହୋଇଥିଲେ । ତେଣୁ, ଉପରୋକ୍ତ ପୂର୍ବସର୍ତ୍ତଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରୁ କୌଣସିଟି ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହୋଇନାହିଁ ଯାହା କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କୁ, ପ୍ରତିପକ୍ଷଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଅର୍ଜିତ ଛୁଟିର ଅର୍ଥାୟନକୁ ସ୍ଥଗିତ ରଖିବାକୁ କ୍ଷମତା ଦେଇପାରିଥାନ୍ତା । ଆହୁରି, ଆବେଦନକାରୀମାନେ କୌଣସି ଆଦେଶ ଉପସ୍ଥାପନ କରିନାହାଁନ୍ତି, ଯାହାଦ୍ୱାରା ୩ୟ ଏମ୍ଏସିପି ଲାଭ ପାଇଁ ପ୍ରତିପକ୍ଷଙ୍କୁ ଭୁଲ ଭାବରେ ମଞ୍ଜୁର ହୋଇଥିବା ଅତ୍ୟଧିକ ଦେୟର ଅସୁଲି କରାଯାଇଥିଲା । **(2013) 12 ସର୍ବୋଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ମାମଲା 210ରେ ବିବୃତ ଝାଡ଼ଖଣ୍ଡ ରାଜ୍ୟ -ବନାମ- ଜିତେନ୍ଦ୍ର କୁମାର ଶ୍ରୀବାସ୍ତବ,** ମାମଲାରେ ମାନ୍ୟବର ସର୍ବୋଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରିଛନ୍ତି ଯେ, ବୈଧାନିକ ଆଦେଶ ବିନା ଛୁଟି ଅର୍ଥାୟନକୁ ଅଟକାଇବା କିମ୍ବା ଏହାର ଏକ ଅଂଶକୁ ହଟାଇନେବାକୁ ସମର୍ଥନ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ଏବଂ ନିମ୍ନମତେ ନିରୀକ୍ଷଣ କରାଯାଇଛି : -

> "16. ବାସ୍ତବତା ହେଉଛି ଏହା ଯେ, ଆଇନଗତ ସିଦ୍ଧାନ୍ତରେ ଏକ ଅଭେଦ୍ୟତା ରହିଛି ଯେ, ଅବସର କାଳୀନ ଭତ୍ତା ଗ୍ରହଣ କରିବାର

HIGH COURT ORISSA

ଅଧିକାରକୁ "ସମ୍ପତ୍ତି"ରେ ଏକ ଅଧିକାର ଭାବରେ ସ୍ୱୀକୃତି ଦିଆଯାଇଛି । ଭାରତୀୟ ସମ୍ବିଧାନର ଧାରା 300-A ନିମ୍ନମତେ ପଢାଯାଏ :

"300-A. ଆଇନର ପ୍ରାଧିକାର ଦ୍ୱାରା ସୁରକ୍ଷିତ ସମ୍ପତ୍ତିରୁ କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ବଞ୍ଚିତ ହେବେ ନାହିଁ ।-ଆଇନର ପ୍ରାଧିକାର ଦ୍ୱାରା ସୁରକ୍ଷିତ ତାଙ୍କ ସମ୍ପତ୍ତିରୁ କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ବଞ୍ଚିତ ହେବେ ନାହିଁ । "

ଥରେ ଆମେ ସେହି ଆଧାରରେ ଆଗକୁ ବଢ଼ିବା ପରେ, ଏହି ରାୟର ପ୍ରାରମ୍ଭରେ ଆମ ଦ୍ୱାରା ପଚରାଯାଇଥିବା ପ୍ରଶ୍ନର ଉତ୍ତର ଅତ୍ୟନ୍ତ ସ୍ପଷ୍ଟ ହୋଇଯାଏ । ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଆଇନର ପ୍ରାଧିକାର ବିନା ଏହି ଅବସର କାଳୀନ ଭତ୍ତାରୁ ବଞ୍ଚିତ ହୋଇପାରିବେ ନାହିଁ, ଯାହା ସମ୍ବିଧାନର ଧାରା 300-Aରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ସାମ୍ବିଧାନିକ ଆଦେଶ ଅଟେ । ଏହା ଅନୁସରଣ କରେ ଯେ, ଆପତ୍ତି ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଅବସର କାଳୀନ ଭତ୍ତା କିମ୍ବା ଅନୁଗ୍ରହ ରାଶିର ଏକ ଅଂଶ ନେବାକୁ କିମ୍ବା ଏପରି କୌଣସି ବୈଧାନିକ ବ୍ୟବସ୍ଥା ବିନା ଏବଂ ପ୍ରଶାସନିକ ନିର୍ଦ୍ଦେଶର ସାହାରା ନେଇ ଛୁଟି ଅର୍ଥାୟନ ଟଙ୍କା ନେବାର ପ୍ରୟାସକୁ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ।"

୫. ଏହା ଏକ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ତଥ୍ୟ ନୁହେଁ ଯେ, ସରକାରଙ୍କୁ ଅତ୍ୟଧିକ ପାରିଶ୍ରମିକ/ଭତ୍ତା ଆଦାୟ କରିବାକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇପାରିବ ନାହିଁ, ଯଦି ନିଯୁକ୍ତିଦାତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବେତନ ଗଣନା ପାଇଁ ଭୁଲ ନୀତିର ପ୍ରୟୋଗ ଯୋଗୁଁ କିମ୍ବା ନିୟମର ଭୁଲ ବ୍ୟାଖ୍ୟା ଆଧାରରେ ଦେୟ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା । ମାନ୍ୟବର ସର୍ବୋଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା **(2009) 3 ସର୍ବୋଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ମାମଲା 475ରେ ବିବୃତ ସୟେଦ୍ ଅବଦୁଲ୍ କାଦିର୍-ବନାମ-ବିହାର ରାଜ୍ୟ ମାମଲାରେ** ଉପରୋକ୍ତ ସ୍ଥିତିକୁ ନିମ୍ନଲିଖିତ ଶବ୍ଦମାଧ୍ୟମରେ ସ୍ପଷ୍ଟ କରାଯାଇଛି:

"57. ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ଅନେକ ନିଷ୍ପତ୍ତିରେ ପାରିଶ୍ରମିକ/ଭତ୍ତାର ଅତ୍ୟଧିକ ଦେୟ ଆଦାୟ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆଶ୍ୱସ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରିଛନ୍ତି ଯଦି (a) କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ତରଫରୁ କୌଣସି ଅପବ୍ୟାଖ୍ୟା କିମ୍ବା ଠକେଇ କାରଣରୁ ଅତ୍ୟଧିକ ରାଶି ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇନଥାଏ, ଏବଂ (b) ବେତନ/ଭତ୍ତା ଗଣନା ପାଇଁ ଏକ

ଭୁଲ ନୀତି ପ୍ରୟୋଗ କରି କିମ୍ବା ନିୟମ/ଆଦେଶର ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ବ୍ୟାଖ୍ୟା ଆଧାରରେ ଯାହା ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ଭୁଲ ବୋଲି ଜଣାପଡ଼େ ଯଦି ନିଯୁକ୍ତିଦାତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏପରି ଅତ୍ୟଧିକ ଦେୟ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଏ ।

58. ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ଅସୁଲି ବିରୁଦ୍ଧରେ ପ୍ରତିକାର ମଞ୍ଜୁର ହୁଏ, କର୍ମଚାରୀଙ୍କ କୌଣସି ଅଧିକାର ହେତୁ ନୁହଁ ବରଂ ଯଦି ଅସୁଲି ଆଦେଶ ଆସେ, ସେତେବେଳେ ନିରପେକ୍ଷତାରେ କର୍ମଚାରୀମାନଙ୍କୁ ହେବାକୁଯାଉଥିବା ଅସୁବିଧାରୁ ମୁକ୍ତ କରିବା ପାଇଁ ନ୍ୟାୟିକ ବିବେକ ପ୍ରୟୋଗ କରାଯାଏ । କିନ୍ତୁ, ଯଦି ପ୍ରଦତ୍ତ ମାମଲାରେ, ଏହା ପ୍ରମାଣିତ ହୁଏ ଯେ, ପ୍ରାପ୍ତ ଦେୟ ବକେୟା ଠାରୁ ଅଧିକ ଥିଲା କିମ୍ବା ଭୁଲରେ ପଇଠ ହୋଇଛି ବୋଲି କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ଜ୍ଞାନ ଥିଲା, କିମ୍ବା ସ୍ୱଳ୍ପ ସମୟରେ ଯଦି ଭୁଲ ପଇଠରେ ଚିହ୍ନଟ ହୁଏ କିମ୍ବା ସଂଶୋଧନ କରାଯାଏ, ମାମଲା ନ୍ୟାୟିକ ବିବେଚନାର ପରିସର ମଧ୍ୟରେ ଥିବାରୁ, କୌଣସି ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ମାମଲାର ତଥ୍ୟ ଏବଂ ପରିସ୍ଥିତି ଉପରେ, ଅତିରିକ୍ତ ପଇଠ ହୋଇଥିବା ପରିମାଣର ଅସୁଲି ପାଇଁ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଆଦେଶ ଦେଇପାରିବେ ।

59. ନିଃସନ୍ଦେହରେ, ଆପତ୍ତି ଆବେଦନକାରୀ ଶିକ୍ଷକମାନଙ୍କୁ ଯେଉଁ ଅତ୍ୟଧିକ ରାଶି ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଛି, ତାହା ସେମାନଙ୍କ ତରଫରୁ କୌଣସି ମିଥ୍ୟା ବିବରଣୀ କିମ୍ବା ଜାଲିଆତି କାରଣରୁ ନୁହେଁ ଏବଂ ଆବେଦନକାରୀମାନେ ଏହା ମଧ୍ୟ ଜାଣି ନଥିଲେ ଯେ, ସେମାନଙ୍କୁ ଯେଉଁ ରାଶି ପ୍ରଦାନ କରାଯାଉଛି, ତାହା ସେମାନେ ପାଇବାକୁ ଥିବା ରାଶିଠାରୁ ଅଧିକ ଥିଲା । ଏଠାରେ ଏହା ଉଲ୍ଲେଖ କରିବା ଅନୁଚିତ ହେବ ନାହିଁ ଯେ, ଅର୍ଥ ବିଭାଗ ଏହାର ପ୍ରତିଶପଥ ପତ୍ରରେ ସ୍ୱୀକାର କରିଛନ୍ତି ଯେ, ଏହା ସେମାନଙ୍କ ତରଫରୁ ଏକ ଅକପଟ ଭୁଲ ଥିଲା । ଅତ୍ୟଧିକ ଦେୟ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଲାଗୁ ହୋଇଥିବା ନିୟମର ଭୁଲ ବ୍ୟାଖ୍ୟାର ପରିଣାମ ଥିଲା, ଯେଉଁଥିପାଇଁ ଆପତ୍ତି ଆବେଦନକାରୀମାନଙ୍କୁ ଦାୟୀ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ବରଂ, ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଦ୍ୱନ୍ଦ୍ୱର କାରଣ ବିହାର ସରକାରଙ୍କ ସମ୍ପୃକ୍ତ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ନିଷ୍କ୍ରିୟତା, ଅବହେଳା ଏବଂ ଅସାବଧାନତା ଥିଲା ।

ଆପତ୍ତି ଆବେଦନକାରୀ ଶିକ୍ଷକମାନଙ୍କ ତରଫରୁ ହାଜର ହୋଇଥିବା ବିଜ୍ଞ ଅଧିବକ୍ତା ଉପସ୍ଥାନ କରିଥିଲେ ଯେ, ଅଧିକାଂଶ ହିତାଧିକାରୀ ଅବସର ଗ୍ରହଣ କରିଛନ୍ତି କିମ୍ବା ଏହାର ଶେଷପ୍ରାନ୍ତରେ ଅଛନ୍ତି । ହାତରେ ଥିବା ମାମଲାର ଅଭୂତ ତଥ୍ୟ ଏବଂ ପରିସ୍ଥିତିକୁ ଧ୍ୟାନରେ ରଖି ଏବଂ ଆପତ୍ତି ଆବେଦନକାରୀ ଶିକ୍ଷକମାନଙ୍କୁ କୌଣସି ଅସୁବିଧା ନହେବା ପାଇଁ, ଆମର ମତ ହେଉଛି ଯେ, ଆପତ୍ତି ଆବେଦନକାରୀ ଶିକ୍ଷକମାନଙ୍କୁ ଦିଆଯାଇଥିବା ଅତ୍ୟଧିକ ରାଶିର ଅସୁଲି କରାଯିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ ।"

ରଫିକ୍ ମାସିହ (ପୂର୍ବୋକ୍ତ)ଙ୍କ କ୍ଷେତ୍ରରେ, ଏହା ନିମ୍ନମତେ ଧାର୍ଯ୍ୟ କରାଯାଏ:-

" ଏଠାରେ ଉପରୋକ୍ତ ସିଦ୍ଧାନ୍ତକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି, ବାସ୍ତବ ପରିସ୍ଥିତିର ମାନଦଣ୍ଡ ସ୍ଥିର କରିବା ଆମର ପ୍ରୟାସ ଏହା ହେବ, ଯେଉଁଥିରେ କର୍ମଚାରୀ, ଯେଉଁମାନେ ନିଯୁକ୍ତିଦାତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଭୁଲ ଆର୍ଥିକ ଲାଭର ହିତାଧିକାରୀ ଅଟନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କୁ ଏହା ଫେରସ୍ତ କରିବାକୁ ବାଧ୍ୟ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ଆମର ବିବେଚିତ ବିଚାରରେ, ଜଣେ କର୍ମଚାରୀ କେବଳ ଏହି କାରଣରୁ ତୁରନ୍ତ ଲାଭ ପାଇପାରିବେ ନାହିଁ ଯେ, ସେ ନିଯୁକ୍ତିଦାତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କରାଯାଇଥିବା ଭୁଲ ପାଇଁ ଦାୟୀ ନଥିଲେ; କିମ୍ବା କେବଳ ଏହି କାରଣରୁ ଯେ, କର୍ମଚାରୀ କୌଣସି ତଥ୍ୟଗତ ଭୁଲ ସୂଚନା ପ୍ରଦାନ କରିନଥିଲେ, ଯେଉଁ ଆଧାରରେ ନିଯୁକ୍ତିଦାତା କର୍ମଚାରୀଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ଅଧିକାରଠାରୁ ଅଧିକ ରାଶି ଦେବାର ଭୁଲ କରିଥିଲେ; କିମ୍ବା ସେହି ବିଷୟ ପାଇଁ, କେବଳ ଏହି କାରଣ ପାଇଁ ଯେ, କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ଆଦେଶରେ କୌଣସି ଠକେଇ କିମ୍ବା ଭ୍ରମାତ୍ମକ ପ୍ରତିବେଦନର ଅନୁପସ୍ଥିତିରେ କର୍ମଚାରୀଙ୍କୁ ଅତ୍ୟଧିକ ଦେୟ ଦିଆଯାଇଥିଲା ।"

ଉପରୋକ୍ତ ପୂର୍ବ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତଗୁଡ଼ିକୁ ସମ୍ମାନ ଦେବା ପାଇଁ, ଆମର ବିଚାରଯୋଗ୍ୟ ମତ ହେଉଛି ଯେ, ଆବେଦନକାରୀ-କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷମାନେ ଛୁଟି ଅର୍ଥାୟନ ସୁବିଧାରୁ ପ୍ରତିପକ୍ଷକୁ ଦିଆଯାଇଥିବା

HIGH COURT ORISSA

ଅତ୍ୟଧିକ ଦେୟକୁ କାଟିବାରେ ଭୁଲ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ଏହିପରି, କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ଏବଂ ଏହାକୁ ଅବୈଧ କରାଗଲା ।

<u>ପ୍ରତିପକ୍ଷ ଅଟକାଯାଇଥିବା ରାଶି ଉପରେ ସୁଧ ପାଇବାକୁ ହକଦାର ଅଟନ୍ତି କି?:</u>

୨. ଅଟକାଯାଇଥିବା ରାଶି ଉପରେ ସୁଧ ଆଦେଶ ବିଷୟରେ, ବିଜ୍ଞ ଅଧିବକ୍ତା ଶ୍ରୀ ଟି. କେ. ମିଶ୍ର ଯୁକ୍ତି କରିଥିଲେ ଯେ, ଯେହେତୁ ଆଇନର ଆଦେଶ ପାଳନ ନକରି କିମ୍ବା ନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ କୌଣସି ଆଦେଶ ପାରିତ ନକରି, ପ୍ରତିପକ୍ଷଙ୍କୁ ବର୍ଷ ବର୍ଷ ଧରି ଛୁଟି ଅର୍ଥାୟନ ସୁବିଧାରୁ ବଞ୍ଚିତ କରାଯାଇଥିଲା, ତେଣୁ ବିଜ୍ଞ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ଅଟକାଯାଇଥିବା ରାଶି ଉପରେ ସୁଧ ପ୍ରଦାନ କରିବାରେ ଯଥାର୍ଥ ଥିଲେ ।

(2001) 9 ସର୍ବୋଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ମାମଲା 687ରେ ବିବୃତ ବିଜୟ ଏଲ୍. ମେହରୋତ୍ରା -ବନାମ- ୟୁ.ପି. ରାଜ୍ୟ ମାମଲାରେ, ମାନ୍ୟବର ସର୍ବୋଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ନିମ୍ନମତେ ରାୟ ଦେଇଥିଲେ :

> "3. ସେବା ପ୍ରଦାନ କରିବାପରେ ଜଣେ କର୍ମଚାରୀ ଅବସର ଗ୍ରହଣ କରିବା କ୍ଷେତ୍ରରେ, ଏହା ଆଶା କରାଯାଏ ଯେ, ଅବସର କାଳୀନ ଲାଭର ସମସ୍ତ ଦେୟ, ଅବସର ଗ୍ରହଣ ତାରିଖରେ କିମ୍ବା ଏହାପରେ ଯଥାଶୀଘ୍ର ପ୍ରଦାନ କରାଯିବ, ଯଦି କିଛି ଅପ୍ରତ୍ୟାଶିତ ପରିସ୍ଥିତି ପାଇଁ ଅବସର ଗ୍ରହଣ ତାରିଖରେ ଦେୟ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇ ନାହିଁ ।
>
> 4. ଏହି ମାମଲାରେ, ମାସ ମାସ ଧରି ଦେୟ ପ୍ରଦାନ ନକରିବାର କୌଣସି କାରଣ କିମ୍ବା ଯଥାର୍ଥତା ନାହିଁ । ତେଣୁ, ଆମେ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଉଛୁ ଯେ, ଆଜିଠାରୁ 12 ସପ୍ତାହ ମଧ୍ୟରେ 18 ପ୍ରତିଶତ ସାଧାରଣ ସୁଧ ହାରରେ ଆପତ୍ତି ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ପ୍ରଦାନ କରିବେ, ଯାହା ତାଙ୍କ ଅବସର ଗ୍ରହଣ ତାରିଖ ଅର୍ଥାତ୍ 31-8-1997 ଠାରୁ ପଇଠ ତାରିଖ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଲାଗୁ ହେବ ।"

HIGH COURT ORISSA

10. ଉପରେ ପୂର୍ବରୁ ଆଲୋଚନା କରାଯାଇଥିବା ଅନୁଯାୟୀ, ପ୍ରତିପକ୍ଷଙ୍କ ଅବସର ଗ୍ରହଣ ତାରିଖ ଅର୍ଥାତ 30.07.2017 ତାରିଖରେ ତାଙ୍କର ଅର୍ଜିତ ଛୁଟି ଅର୍ଥାୟନ ପାଇଁ ବକେୟା ଥିବା ରାଶିରୁ କୌଣସି ରାଶି ସ୍ଥଗିତ ରଖିବା କିମ୍ବା କାଟିବା ପାଇଁ ଆବେଦନକାରୀମାନେ ପ୍ରାଧିକୃତ ନଥିଲେ । ଆହୁରି ମଧ୍ୟ, ଉକ୍ତ କାଟକୁ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିବା ପାଇଁ ଆଇନ ଅନୁଯାୟୀ ଏକ ଆଦେଶ ପାରିତ ନକରିବା ଆବେଦନକାରୀମାନଙ୍କ ଦୋଷ ଅଟେ । ଫଳସ୍ୱରୂପ, ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନକୁ ବିକୃତ ଏବଂ ଅବାଞ୍ଛିତ ବୋଲି ବିବେଚନା କରୁଛନ୍ତି । ଯେତେବେଳେ ଆବେଦନକାରୀ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ଦୋଷ ହେତୁ ଦେୟ ବିଳମ୍ବ ହୋଇଥିଲା, ପ୍ରତିପକ୍ଷଙ୍କୁ କ୍ଷତି ପହଞ୍ଚାଯାଇପାରିବନାହିଁ । ବିଜ୍ଞ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ଦ୍ୱାରା ପାରିତ ଆଦେଶ, ଯାହା ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଟ. 3,୪୪,54୪/- ବିତରଣ କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଛି ଏବଂ ବାର୍ଷିକ ୨ ପ୍ରତିଶତ ହାରରେ 1.8.2017 ତାରିଖରୁ ବିତରଣର ପ୍ରକୃତ ତାରିଖ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏହି ରାଶି ଉପରେ ସୁଧ ଦେବାକୁ ଆଦେଶ ଦେଇଛି, ତାହା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଯଥାର୍ଥ ଅଟେ । ଯେହେତୁ ଡିମାଣ୍ଡ ଡ୍ରାଫ୍ଟ ଜରିଆରେ ଟ.3,୪୪,34୪/- ପ୍ରଦାନ ହୋଇସାରିଛି, ତେଣୁ ବିଜ୍ଞ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣଙ୍କ ଆକ୍ଷେପିତ ଆଦେଶ ଅନୁଯାୟୀ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ, ପ୍ରତିପକ୍ଷଙ୍କୁ ସୁଧ ପ୍ରଦାନ କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ ।

11. ଉପରୋକ୍ତ ଆଲୋଚନାକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି, ଆମେ ବିଜ୍ଞ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ, ଆକ୍ଷେପିତ ଆଦେଶରେ କୌଣସି ବେଆଇନତା କିମ୍ବା ଭ୍ରଷ୍ଟତା ପାଇନାହୁଁ ଏବଂ ତେଣୁ, ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନ ଯୋଗ୍ୟତା ବିହୀନ ହୋଇଥିବାରୁ ଖାରଜ ହେଉଛି । କୌଣସି ଖର୍ଚ୍ଚ ନାହିଁ ।

HIGH COURT ORISSA

(ଏସ୍.କେ. ସାହୁ)

ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି

ଚକ୍ରଧାରୀ ଶରଣ ସିଂହ, ମୁଖ୍ୟ ନ୍ୟାୟାଧୀଶ: ମୁଁ ସହମତ ।

ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ

22 ଫେବୃଆରୀ, 2024/ପି. କେ. ସାହୁ

(ଚକ୍ରଧାରୀ ଶରଣ ସିଂହ)

ମୁଖ୍ୟ ନ୍ୟାୟାଧୀଶ

ଅସ୍ୱୀକରଣ

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।"

ଅନୁବାଦକ

ଆଦିତ୍ୟ ପ୍ରସାଦ ମିଶ୍ର

ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ ।

HIGH COURT
सत्यमेव जयते
ORISSA